

[Pia Kjærsgaard]

det er gavnligt, at vi får at vide, hvad regeringen egentlig påtænker i det spørgsmål.

Fremskridtspartiet vil alt, hvad vi overhovedet kan, advare de tre regeringspartier – dem alle tre – mod en tvangspensionsopsparing. Det vil ikke blive gennemført uden voldsomme reaktioner fra befolkningen og erhvervslivet, og det er da helt forståeligt.

Fremskridtspartiet vil naturligvis være rede til at tage et medansvar, og vi vil på sædvanlig vis gå ind i debatten om de ting, der forestår i denne samling. Det er alvorlige spørgsmål, der skal afklares. Eksempelvis forslaget om døds-kriteriet, der nu må have en afklaring efter en lang og dybtgående behandling.

Fremskridtspartiet kan konstatere, at der ligger flere forslag i de forskellige ministeriers regi, og deriblandt har skatteministeren varslet ændringer i skatte- og afgiftslove, men tilsyneladende må de store ændringer vente, til denne regering ikke er alene ved magten mere.

I mellemtiden vil Fremskridtspartiet arbejde på en ajourføring af vores økonomiske program, så der er nogle klarer til at demontere den gælds bombe, der lystigt tikker videre under de kyndige KVR-hænder.

Fremskridtspartiet har bl.a. set på sundhedsvæsenet, hvor vi mener, sundhedspolitikens første bud bør være: at forebygge er bedre end at behandle.

Vi ønsker en kraftig indsats for at få ventelisterne nedbragt én gang for alle og i øvrigt få lagt mange flere små og lidt større opgaver ud til de praktiserende læger og speciallæger.

Vi byder også det nye privathospital velkommen. Jeg synes, der er en anledning til at tage det med i denne debat. Vi mener, der er behov for langt flere af slagsen, men vi må understrege fra Fremskridtspartiets side, at det offentlige skal fungere, og det vil vi meget gerne medvirke til.

Det er indlysende, at Fremskridtspartiets krav om skattelettelser vil medføre en indskrænkning i den nuværende overdrevne administration: ulandspengebesparelser, effektivt stop for fremmedtilflytningen, stop for hvervstilsbud, kraftigt indhug i stats- og kommunalt personaleforbrug og mange, mange andre nødvendige forslag, der ligger i vores udarbejdning af den nødvendige dagsordenmodel.

Der har været ført forhandlinger mellem Socialdemokratiet og regeringen igennem de sid-

ste par måneder. Jeg har en fornemmelse af, at det ikke er de store ting, der er sket. I hvert fald er det fortsat min fornemmelse efter debatten, der har været her i dag, at man overhovedet ikke er blevet enige om, hvordan man skal administrere skatteomlægningen, og med den gode erfaring, vi havde i Fremskridtspartiet fra afslutningsdebatten i juni måned, har vi besluttet at genfremsætte vores dagsordensforslag, som lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget fastslår, at forhøjelse af den skattefri bundgrænse skal have langt større betydning end anført i regeringsplanen af 26. maj 1986.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 1).

Vi har genfremsat det, fordi vi så sent som i dag har hørt Socialdemokratiets politikere udtale, at en forhøjelse af den skattefri bundgrænse er en langt mere retfærdig ordning end den, regeringen har lagt op til. Det er vi helt enige i i Fremskridtspartiet. Vi ved, at SF har den samme holdning, vi ved, at CD og Kristeligt Folkeparti har den samme holdning, så vi forventer, at man vil være positive over for vores forslag og derfor vil vise regeringen det signal, at et flertal herinde ønsker, at skatteomlægningen skal ske på den måde.

Tænk, hvis politikerne med regeringsansvar gik hen og blev fedtede med de penge, de administrerer, og som de ikke tør overlade i borgernes egen varetægt! Hvilken forbedring af økonomien kunne ikke finde sted, hvis vi havde nogle ministre, der blev betegnet »fedtede« og »smålige« med borgerens penge, men det er desværre kun ønsketænkning.

Regeringen er åben for trepartsforhandlinger, hvor arbejdsmarkedets parter deltager. Det er en kurs, der er rigtig under andre forhold. De nuværende egner sig ikke til at lønfastsætte uden ved lov, og det vil sige, at regering og Folketing bør fastsætte lønrammer. Jeg må indrømme, at jeg i den forbindelse er helt enig med hr. Ivar Hansen fra Venstre, der på talerstolen sagde, at bliver der gennemført en folkeafstemning, om borgerne helst vil have skattelettelser, eller om de vil have en bruttolønfremskud, så er jeg helt enig i, at borgerne helst vil have skatte-